

Kadının şefkati ne zaman faydasız olur?

İzmir'den okuyucumuz: “Kadının şefkati ne zaman faydasız olur? Bediüzzaman'ın bu konudaki yaklaşımı nasıldır?”

Her şeyden önce şefkat ve rahmet Allah’a mahsustur ve Allah’ın sıfatlarıdır.

Hazret-i Ömer (ra) anlatıyor: Resûlullah’ın (asm) huzuruna bir takım esirler getirilmişti. Ne görsün! Esirlerden bir kadın, hiç durmadan sağa sola koşuyor, yavrusunu arıyordu. Kadın esirler içinde bir çocuk bulsa onu kucaklayıp bağrına basıyor, emziriyordu. Resûl-i Ekrem Efendimiz (asm) buyurdu ki:

“Şu kadının çocuğunu ateşe atabileceğini düşünür müsünüz?”

Biz:

“Hayır, yâ Resûlullah! Vallahi atmaz” dedik. Resûl-i Ekrem (asm) bunun üzerine:

“Allah Teâlâ kullarına, bu kadının çocuğuna olan şefkatinden daha merhametlidir” buyurdu.¹

Görüldüğü gibi, kadında şefkat fitrîdir, yani yaratılıştandır ve kadın için sevap makinesi hükmündedir. Bediüzzaman Hazretlerinin ifadesiyle kadınlar şefkat kahramanıdır.² Öyle ki, kadın fitrî şefkatiyle çocuklarını güzelce terbiye eder, besler, büyütür, eğitir; böylece evinin, çocuklarının, annesinin, babasının ve kocasının iyilik meleği olur ve büyük sevap kazanır.

Fakat kadın şefkatini iman ve salih amel ile beslemelidir. Aksi takdirde sinesindeki şefkat kendisine yük olur, sevap değil, azap getirir.

Bediüzzaman Hazretlerine göre bir annenin evladını tehlikeden kurtarmak için hiçbir ücret istemeden ruhunu fedâ etmesi ve hakîkî bir ihlas ve fitrî bir vazife ile kendini evlâdına kurban etmesi gösteriyor ki, kadında gâyet yüksek bir kahramanlık vardır. Bu kahramanlıkla kadın, hem dünya hayatını, hem ebedî hayatını kurtarabilir.

Fakat bazı kötü anlayışlarla o kuvvetli ve kıymetli seciye gelişmiyor. Ya da sû-i

istimale uğruyor. Şöyle ki: O şefkatli anne, çocuğunun dünya hayatı tehlikeye girmesin, dünyada yükselsin, faydalı bir insan olsun, makamı, mertebesi, şanı, şerefi iyi olsun diye evlâdı için her fedakârlığı nazara alır, her zorluğa katlanır. “Oğlum paşa olsun!” diye bütün malını verir, oğlunu Avrupa’ya gönderir. Çocuğunun dinî terbiyesini ise ihmal eder. Düşünmez ki, o çocuğun ebedî hayatı tehlikeye giriyor. Annelik şefkatiyle dünya hapsinden kurtarmaya çalışıyor, fakat Cehennem hapsini düşünmüyor. Fitrî şefkatin tam zıddı olarak, o masum çocuğunu, âhirette şefaathane olacak bir konuma getirmek için çalışması gerekirken, kendisinden davacı olacak şekilde dinden ve ibadetten uzak yetiştiriyor.

Oysa ebedî hayata hazırlık yapmayan çocuk, yarın mahşerde: “Niçin benim imanımı takviye etmedin, neden beni helâk ettin?” diye annesinden şikâyet edecektir. Oysa annenin kalbinde bulunan fitrî şefkat, böyle kendisinden şikâyetçi olunmayı hak etmemelidir. Öyleyse anneler ve kadınlar, fitrî şefkatlerini âhiret yurduna hazırlık manası taşıyabilecek şekilde kullanmalıdırlar.

Üstad Said Nursî Hazretlerine göre, anneler, şefkatlerini böyle âhirette işe yarayacak şekilde kullanmazlarsa, cezasını dünyada da çekiyorlar. Çünkü İslâm terbiyesini tam almayan çocuk, annesinin harika şefkatinin hakkını lâıkiyla bilmiyor, takdir etmiyor, bu harika şefkate lâıkiyla karşılık vermiyor, annesine karşı çok kusur ediyor, annesini çok incitiyor, çok kırıyor.

Şefkat duygusunun hakikî ihlâs ve hakikî fedakârlıkla örülmüş olduğunu, yapmacık davranışı kaldırmadığını, kadınların şefkat cihetindeki kahramanlıkları gereği hiçbir ücret ve hiçbir karşılık istemeyerek, hiçbir şahsî menfaat aramayarak ve hiçbir gösterişe malzeme yapmayarak yavruları için ruhlarını feda ettiklerini bildiren ve buna delil olarak da şefkatin küçücük bir numunesini taşıyan bir tavuğun, yavrusunu kurtarmak için vahşî aslana saldırmasını ve yavrusu için gözünü kırpmadan ruhunu feda etmesini gösteren Said Nursî Hazretleri, böyle yüksek şefkat madeniyle çocuğun masum yüzünü elmas hazinesi hükmünde olan âhiretten, fânî şişeler hükmünde olan dünyaya çevirmenin şefkat duygusunu sû-i istimal etmek demek olduğunu kaydeder.³ Üstad Bediüzzaman’a göre, bu asırda muhterem, fedakâr ve yüksek şefkatli annelerin, evlatlarının malından mîrâs hakları olan altıda bir payı almaktan medenî kânûna göre mahrum edilişinin kaderce nedeni, annelerin yüksek şefkatlerini ve fedâkârlıklarını âhiret hesabına değil, dünya hesabına kullanmalarıdır. Şefkati yanlış kullanmalarının cezası olarak kader onları böyle bir mahrumiyete mahkûm etmiştir.⁴

Bu vesileyle kadınlarımızın kadınlar gününü tebrik ediyor, şefkat ve merhametlerini âhiret hesabına kullanarak Allah’ın rızası yolunda yükseliş kaydetmeleri için duâ

ediyorum.

Dipnotlar:

- 1- Riyâzu's-Sâlihîn, 417;
- 2- Lem'alar, s. 201;
- 3- Lem'alar, s. 202;
- 4- Kastamonu Lâhikası, s. 205